خراسان شمالی
روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی خراسان شمالی

آتلیه هنر

اثر: عکس **هنرمند**: مهدی علیزاده

توقامت بلند تنهایی
ای درخت...

قاصدک

آغاز به کار ششمین کتابخانه سیار روستایی استان

ششمین کتابخانه سیار روستایی خراسان شمالی آغاز به کار کرد.مدیر کل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان خراسان شمالی با بیان این که همزمان با هفته کتاب و کتاب خوانی و با حضور مسئولان روز گذشته کتابخانه سیار روستایی شیروان و فاروج به عنوان ششمین کتابخانه روستایی و نهمین کتابخانه سیار استان آغاز به کار کرد، افزود: این کتابخانه گروه سنی ۷ تا ۱۷ سال را پوشش می دهد. «اسماعیل عسکری» افزود: بجنورد، راز، غلامان، اسفراین و شیروان تاکنون از کتابخانه های سیار روستایی بهره مند شده اند که با افتتاح این کتابخانه تعداد کتابخانه های روستایی شیروان به ۲ مورد رسیده است. وی خاطرنشان کرد: شیروان و بجنورد در زمره شهرهای برخوردار از کتابخانه های سیار شهری است.

تازه های هنر

*«تیمور غلامی» که سال هاست دستی در نویسندگی دارد و مجموعه های مختلفی از او در حوزه دفاع مقدس منتشر شده است، قصد دارد داستان تازه ای را درباره یکی از شخصیت های استان به رشته تحریر درآورد.

*«ابوطالب شیرین» از فعالان شعر استان و مسئول انجمن «اندیشه شریف» در حال تدوین و جمع آوری اشعارش است و قصد دارد تا پایان امسال مجموعه ای را منتشر کند.

یادداشت

سهم ناچیز اهالی هنر از فضاهای فرهنگی

مرتضوی
f.mortazavi@khorasannews.com

دامنه کم توجهی به اهالی فرهنگ و هنر این روزها به فضاهای فرهنگی و هنری هم رسیده است تا جایی که هنرمندان حتی باید برای دورهمی در فضای عمومی هزینه پرداخت کنند و به اصطلاح با اجاره آن فضا بتوانند ساعاتی گرداننده محفلی هنری هر چند کوچک باشند.

این حرکت شاید در نگاه اول کمی سطحی به نظر برسد اما به باور اهالی فرهنگ و هنر، نشان از بی توجهی به این مقوله و فعالان این عرصه دارد.

این اتفاق این روزها در حالی موجب نارضایتی اهالی فرهنگ و هنر شده که شورای شهر بجنورد، سال هاست از فضایی مناسب برای فعالیت های مختلف هنری و ادبی برخوردار و تنها حاضر است با پرداخت هزینه، سالن آمفی تئاتر خود را که در دل ساختمان شورای شهر بجنورد قرار دارد، در اختیار فعالان این عرصه قرار دهد.

با وجود این که این مسئله به عنوان ظرفیتی که می تواند در اختیار اقشار مختلف جامعه به ویژه اهالی فرهنگ و هنر قرار بگیرد، در کمیسیون فرهنگی شورا مطرح شده است اما نتوانسته مصوبه کمیسیون را از آن خود کند و با مخالفت رو به رو بوده است.

حال این سوال در ذهن فعالان فرهنگی و ادبی استان ایجاد می شود که سهم آن ها از فضاهای فرهنگی و هنری استان چقدر است؟ نقش مسئولان در توسعه و اعتلای فرهنگ و هنر این خطه تا چه اندازه است، آن هم در روزگاری که مشکلات اقتصادی بیش از همه دامن اهالی فرهنگ و هنر را گرفته است؟

بر بال خیال

ماه

تو ماه را
بیشتر از همه دوست می داشتی
و حالا
ماه هر شب
تو را به یاد من می آورد
می خواهم فراموشت کنم
اما این ماه
با هیچ دستمالی
از پنجره ها پاک نمی شود...

رسول یونان

گپی با یک هنرمند خلاق استان

هنر در صدر حذف از سبد خانوار

خلاقیت در اقامتگاه هنری

مرتضوی

سال هاست که در عرصه هنر فعالیت می کند و آن را به عنوان یک حرفه پذیرفته است. «علی معمری» که دستی در نقاشی دارد، یک سالی است که به زادگاه پدری اش برگشته است و تلاش می کند فعالیت های هنری اش را در دل یک مکان تاریخی دنبال کند؛ مکانی که تا پیش از این حتی برای او مصداق «دریا برای مردم صحرانشین دریاست، ساحل نشینان قدر دریا را نمی دانند» داشته است. حالا او عزمش را جزم کرده تا از این ظرفیت در «قلعه خان» با خلاقیتی که به خرج داده، بهره ببرد و این مکان را به اقامتگاه هنری تبدیل و به گنجینه ای از آثار هنری در این منطقه دست پیدا کند. به این بهانه با او گپ و گفتی کوتاه داشتیم و از وضعیت هنر، ظرفیت های هنری در استان و برطرف کردن غم نان در عرصه هنر و راه های رسیدن به رونق آن سخن گفتیم.

تولد اثر هنری در دستان شما چگونه اتفاق می افتد؟

در تولید یک اثر علاوه بر موضوع و تحقیق پیرامون آن، توانایی های فرد در تکنیک، متریال، ابزار و بستری که کار می کند به عنوان ابتدایی ترین بخش ماجرا دخیل است و بیان شخصی در مرحله بعدی قرار دارد. تولید اثر برای من در دفعات مختلف راهکارهای متفاوتی دارد و مجموعه کارهایم در یک مسیر نبوده است زیرا قرار داشتن در یک مسیر به عادت در تولید مجموعه های مختلف تبدیل می شود.

بنابراین در مجموعه اخیرم از تکنیک های مختلفی استفاده کردم و به این نتیجه رسیدم بسیاری از آن ها باید با هم ترکیب شوند تا آن چیزی که می خواهم نشان داده شود بدون آن که تکنیک را به رخ بکشم؛ مدنظرم اثری است که ارتباط تنگاتنگی با بیان شخصی ام و آن چه می خواهم بگویم، داشته باشد.

درباره فلسفه راه اندازی کارگاه نقاشی در قلعه خان برای مان بگویید. این فکر از کجا و چگونه به ذهن تان رسید؟

قلعه خان زادگاه پدری ام است و ماحصل رفت و آمدهایم در سال های قبل به این منطقه، تولید آثاری با رویکرد طبیعت و البته با نگاه زیست محیطی بود و این دغدغه زیست محیطی در کنار برخی خاطرات مشترک و حس نوستالژی مرا به این منطقه کشاند و از سال گذشته تصمیم گرفتم بخشی از کارگاهم در تهران را به این منطقه بیاورم. این تصمیم ام با مطالعه زندگی نامه برخی هنرمندان مطرح دنیا که بخشی از زندگی شان را در کارگاه های دورافتاده از محیط اصلی شان تشکیل دادند و اتفاق های خوبی را رقم زده بودند، رنگ قطعیت گرفت تا کم کم تبدیل به اقامتگاه هنری شود البته دریافت لحظه های ناخودآگاهم مرا به این نقطه کشاند.

> هنر اگر شغل باشد، آخرین گزینه توانمندی را در برطرف کردن غم نان دارد

نقش هنر را در معرفی ظرفیت های فرهنگی و تاریخی استان تا چه اندازه پر رنگ می دانید؟

هنر یک رسانه قدرتمند است که متاسفانه خیلی کم از آن نسبت به دیگر رسانه ها استفاده می کنیم. در حالی که در نقاط مختلف دنیا فضایی که قدمت تاریخی و هنری ندارد از طریق هنر به دیگران می شناسانند، اما ما در این زمینه ضعیف بودیم و در این باره نمی توان به هنرمندان خرده گرفت زیرا رسانه هنر در گرو دیگر رسانه هاست و صاحبان رسانه در حوزه های هنری خیلی راغب نیستند فعالیت های هنری شان را به نمایش بگذارند.

چرا تاکنون از ظرفیت هنرمندان بومی استان استفاده نکردید، آیا برنامه ای دارید؟

عیار هنری افراد بسیار مهم است و من تاکنون از هنرمندانی که از پایتخت به این منطقه آمدند هم در بعد علمی و هم هنری منتفع شدم. البته برنامه هایی هم برای هنرمندان استان داریم و قرار است برخی از هنرمندان نقاشی، گرافیک و کاریکاتور را دعوت کنیم تا فضا را ببینند و بعد با گروه های بزرگ تری همراه شوند و به تولید آثار هنری بپردازند.

با توجه به فعالیت های گسترده ای که در فضای هنری خارج از استان داشتید، فضا و جریان هنری را در خراسان شمالی چگونه می بینید؟

من بسیاری از هنرمندان را از اتفاق های خارج از استان می شناسم و حتی اتفاق هایی را که ممکن است در استان رقم بخورد از طریق فضای مجازی رصد می کنم، از این رو ظرفیت خوبی در عرصه هنر داریم و افرادی که باید در این عرصه فعالیت می کردند، فعالیت کردند و خودشان را بالا کشیدند و در ایستایی و سکون نیستند، اما این ظرفیت در معدود هنرمندان استان دیده می شود.

با این شرایط تا چه اندازه رونق فعالیت های هنری در استان را در گرو توسعه فضاهای هنری می بینید؟

در برخی رسانه های هنری همچون تئاتر رونق فعالیت های هنری، بسیار مرتبط با توسعه این فضاهاست اما در حوزه تجسمی وابستگی کمتری میان توسعه هنر و فضاهای هنری وجود دارد.

درباره «غم نان» در میان هنرمندان چه نظری دارید؟ چطور باید به این موضوع نگاه کرد و آن را از سر راه زندگی هنرمندان برداشت؟

هنر اگر شغل باشد، آخرین گزینه توانمندی را در برطرف کردن غم نان دارد زیرا نخستین موردی که در شرایط سخت اقتصادی از سبد خانوار حذف می شود، هنر است اما اگر هنرمندان همان فضای جدی را دنبال کنند اولین گام در برطرف کردن غم نان است.

در واقع مسئله عاشقی است؛ فرد اگر عاشق باشد به هر شکل ممکن ادامه می دهد و اگر نباشد خود را توجیه می کند بنابراین همه چیز به هنرمند برمی گردد.